

יום ה', י"ג באדר ראשון תשע"א (17 בפברואר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

ליהודים היתה...?

"וַיֵּרָא אֱלֹקִים אֶת-הָאוֹר כִּי-טוֹב וַיַּבְדֵּל אֱלֹקִים בֵּין הָאוֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ. וַיִּקְרָא אֱלֹקִים לָאוֹר יוֹם וּלְחֹשֶׁךְ קָרָא לַיְלָה וַיְהי-עֶרֶב וַיְהי-בֹקֶר יוֹם אֶחָד. וַיֹּאמֶר אֱלֹקִים יְהי רָקִיעַ בְּתוֹךְ הַמַּיִם וַיְהי מַבְדִּיל בֵּין מַיִם לַמַּיִם. וַיַּעַשׂ אֱלֹקִים, אֶת-הָרָקִיעַ וַיַּבְדֵּל בֵּין הַמַּיִם אֲשֶׁר מִתַּחַת לָרָקִיעַ וּבֵין הַמַּיִם אֲשֶׁר מַעַל לָרָקִיעַ וַיְהי-כֵן. וַיִּקְרָא אֱלֹקִים לָרָקִיעַ, שָׁמַיִם וַיְהי-עֶרֶב וַיְהי-בֹקֶר יוֹם שְ�נִי. וַיֹּאמֶר אֱלֹקִים יִקְווּ הַמַּיִם מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם אֶל-מָקוֹם אֶחָד וְתֵרָאֶה הַיַּבֵּשָׁה וַיְהי-כֵן. וַיִּקְרָא אֱלֹקִים לַיַּבֵּשָׁה אֶרֶץ וּלַמָּקוֹה הַמַּיִם קָרָא יָמִים וַיֵּרָא אֱלֹקִים כִּי-טוֹב. וַיֹּאמֶר אֱלֹקִים תְּדַשֵּׂא הָאָרֶץ דָּשָׂא עֵשֶׂב מִזֶּרֶע זֶרַע עַץ פָּרִי עֹשֶׂה פְּרִי לְמִינוֹ אֲשֶׁר זָרְעוּ-בּוֹ עַל-הָאָרֶץ וַיְהי-כֵן. וַתּוֹצֵא הָאָרֶץ דָּשָׂא עֵשֶׂב מִזֶּרֶע זֶרַע לְמִינֵהוּ וְעֵץ עֹשֶׂה-פְּרִי אֲשֶׁר זָרְעוּ-בּוֹ לְמִינֵהוּ וַיֵּרָא אֱלֹקִים כִּי-טוֹב. וַיְהי-עֶרֶב וַיְהי-בֹקֶר יוֹם שְׁלִישִׁי." [בראשית א' 4-13]

"בָּנִים אַתֶּם לַה' אֱלֹקֵיכֶם לֹא תִתְגַּדְּדוּ וְלֹא-תִשְׁמְּוּ קֶרֶחַ בֵּין עֵינֵיכֶם לְמַת." [דברים י"ד 1] – 'לֹא תִתְגַּדְּדוּ' – לא תעשו אגודות אגודות [יבמות י"ג], שלא ירבו פירוד ופיצול.

בחלק 'אורח חיים' ב'שולחן ערוך', העוסק בהלכות יום יום, בסעיף תק"פ כתוב: "אלו הימים שאירעו בהם צרות לאבותינו וראוי להתענות בהם ... בתשעה בו (בחודש אדר) נחלקו בית שמאי ובית הלל. ... " ובגמרא ירושלמי, [דף ט"א פרק א הלכה ז] "...אותו היום היה קשה לישראל כיום שנעשה בו את עגל הזהב (מפרשת השבוע, 'כי-תשא')..."

"אמר רבי אבא אמר שמואל: שלש שנים נחלקו בית שמאי ובית הלל, הללו אומרים הלכה כמותנו! והללו אומרים הלכה כמותנו! יצאה בת קול (קול האלוקים) ואמרה: "אלו ואלו דברי אלקים חיים הן, והלכה כבית הלל."

וכי מאחר שאלו ואלו דברי אלקים חיים, מפני מה זכו בית הלל לקבוע הלכה כמותנו? מפני שנוחין (מתונים) ועלובין (סובלנים) היו, ושונים (משננים) דבריהן ודברי בית שמאי. ולא עוד, אלא שמקדימין דברי בית שמאי לדבריהן.

ללמדך, שכל המשפיל עצמו – הקב"ה מגביהו (מעלה אתו לגדולה), וכל המגביה עצמו – הקב"ה משפילו (מוריד אותו מגדולתו).
כל המחזר על הגדולה (רודף אחרי הכבוד) – גדולה (הכבוד) בורחת ממנו,
וכל הבורח מן הגדולה (לא מחפש כבוד) – גדולה (הכבוד) מחזרת אחריו (מגיעה אליו).
וכל הדוחק את השעה (מנסה להשתלט בכח) – שעה דוחקתו (אינו מצליח במעשיו).
וכל הנדחה מפני שעה (ממתין בסבלנות) – שעה עומדת לו (מצליח במעשיו)."

[תלמוד בבלי, מסכת עירובין, דף י"ג:]

כל מחלוקת שהיא לשם שמים – סופה להתקיים,
ושאינה לשם שמים – אין סופה להתקיים...

"לו--עמי שמע לי ישראל בְּדַרְכֵי יְהוָה. כִּמְעַט אוֹיְבֵיהֶם אֲכַנֶּיעַ וְעַל צָרֵיהֶם אָשִׁיב יָדִי."

מתוך פרק התהלים [פ"א 14-15] שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום חמישי בשבת

כניסת השבת	(ב"ש): 17 ⁰⁷	(י-ם): 16 ⁵²	(ת"א): 17 ⁰⁷	(חיפה): 16 ⁵⁷
צאת השבת	(ב"ש): 18 ⁰⁶	(י-ם): 18 ⁰⁵	(ת"א): 18 ⁰⁷	(חיפה): 18 ⁰⁶

פרשת השבוע: "כִּי תִשָּׂא" [שמות ל' 12 – ל"ד 35] **בשמחה ובטוב לבב, בתפילה ליום (גשום) ונעים לכל בית ישראל!**
הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל

יום ה', י"ג באדר ראשון תשע"א (17 בפברואר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם. אבא קובנר, 1978

איזו היא מחלוקת שהיא לשם שמים - זו מחלוקת הלל ושמאי.

[מסכת אבות פרק ה', משנה י"ז]

ושאינה לשם שמים - זו מחלוקת קרח וכל עדתו.

מחלוקת לשם שמים - היא מחלוקת **עניינית**, שנעשית מסיבות טהורות **כדי להוציא את האמת** לאור, או מתוך כוונה להגן על ערכים, אמונות ועוד. במחלוקת זו, בסופו של דבר, יתגלה מיהו הצודק ודובר האמת.

מחלוקת שאינה לשם שמים - היא מחלוקת שהסיבות שלה **פסולות ושליליות**. כמו: העיקר לריב, להשיג מעמד, לפגוע באחר, או מחלוקת שכבר לא ידועה הסיבה שבגללה רבים. [\[מקור\]](#)

§§§§§§§§§§§§§§§§

אזי השאלה: מחלוקת - היא טובה ליהודים או ... לא?

בשעת בריאת העולם, חתם אלוקים את מעשיו כל יום בחתימת "**וַיֵּרָא אֱלֹקִים בְּי-טוֹב**" - כלומר, כל יום, מלבד אחד מהם - יום שני. כפי שנראה מהפסוקים שהובאו לעיל, יום שני - יום שבו החליט אלוקים לעשות מעשה **הבדלה** (בין מים למים) לא זכה לחתימה הזאת. לא שחלילה ה' עושה דבר לא טוב - לחשוב כך הוא מעשה כפירה, וחוץ מזה כאשר ה' השלים את המלאכה הזאת ביום למחרת - רק אז קיבל מעשי יום שני את חתימתו/ את ברכתו. ומלבד זאת גם המשך מעשיו ביום שלישי גם קיבלו את החתימה, ולכן אומרים, "יום שלישי - פעמיים 'כי טוב'". אלא, עצם הפעולה של הבדלה נחשבת כדבר שיוכל לגרום למחלוקת - בין אנשים, בין כתות, בין עדות, בין עמים. ובעוד שהבדלה היא דבר ראוי ואף חיוני ביותר לקיום העולם, מחלוקות לא כן.

תופעת חילוקי דעות בקרב יהודים היא אחד המאפיינים לעצם היותנו יהודים! אנחנו מאמינים כי היא הדרך הטובה ביותר ללבן נושא ולהגיע לאמת 'האמיתית'. במאמר הנ"ל הרב רצון ערוסי - רבה של קרית אונו - מעלה נקודות למחשבה על הנדון...

"... רק קיומה של מחלוקת, "כגון בית דין בעיר אחת, פלג מורין כדברי בית שמאי, ופלג מורין כדברי בית הלל". כי באמת אין לסבול, שמחלוקת בבית דין אחד לא תסתיים בהכרעה, 'אחרי רבים להטות'. כי אין לך פלגנות קשה מזו. אסרו קיומם של שני בתי דין בעיר אחת, שמנהגיהם שונים, מן המציאות ההסטורית, שהיו בישראל, בית שמאי ובית הלל, שהם כשני בתי דין בעיר אחת. אבל היו שסברו שגם מציאות זו לא היתה רצויה, בשעתה, ולכן היא הוכרעה, אפילו ע"י בת קול. והמנהג פשט כבית הלל.

על כל פנים, יש לסיים מחלוקת בין שני בתי דין שהם בעיר אחת, כי ההבדלים בין ההנהגות בקרב אותה אוכלוסיה ניכרים. ולכן על מורי ההוראה בעיר לדון זה עם זה, ויכריעו אחרי הרוב. על דרך מה שכתב בעל "ספר החנוך" (מצווה תע"ו), באיסור **לא תתגודדו**: '...ממורי

"לו--עמי שמע לי ישראל בדרך יהלכו. כמעט אויביהם אכניע ועל צריהם אשיב ידי."

מתוך פרק התהלים [פ"א 14-15] שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **חמישי** בשבת

בניסת השבת (ב"ש): 17⁰⁷ (י-ם): 16⁵² (ת"א): 17⁰⁷ (חיפה): 16⁵⁷

צאת השבת (ב"ש): 18⁰⁶ (י-ם): 18⁰⁵ (ת"א): 18⁰⁷ (חיפה): 18⁰⁶

פרשת השבוע: **"כי תשא"** [שמות ל' 12 - ל"ד 35] **בשמחה ובטוב לבב, בתפילה ליום (גשום) ונעים לכל בית ישראל!**
הדף מוקדש לרפואתם השלמה של **כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם** בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל

יום ה', י"ג באדר ראשון תשע"א (17 בפברואר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

ישמרו א-ל, למדתי, שאין איסור זה אלא בחבורה אחת שחולקין קצתן על קצתן והן שוין בחכמה, שאסור לעשות כל כת מהן כדבריו שזה גורם מחלוקת ביניהן. אלא ישאו ויתנו בדבר הרבה עד שיסכימו כולם לדעה אחת. ואם אי אפשר בכך, יעשו הכל כדבריו המחמירין, אם המחלוקת היא על דבר שהוא מן התורה. אבל בשני בתי דין חולקין והן שווין בחכמה, לא נאמר על זה לא תתגודדו". ... אין לבתי דין שבעיר אחת, למסד את המחלוקת, אלא להכריעה, ולאחד את בני העיר במנהגיהם. קיצרו של דבר, **מחלוקת להפריית הדעות ולבירור האמת, חיובית היא ביותר. בתנאי שלבסוף תהיה הכרעה**, כדי שלא יהיו בני העיר נבדלים זה מזה בהנהגותיהם, וכל אחד משתייך לאגודה מסיימת. כי את זה אסרה תורה, שלא להיעשות אגודות אגודות, אלא להיות אגודה אחת.

אחדות ד' ואחדות האומה

איסור הפלגנות בישראל, והמגמה לאחד את האומה, **נובעת מן העובדה שאנו מאמינים בא-ל אחד שנתן לנו תורה אחת**. ומאחר ואותה תורה היא המקור להתנהגותנו. ע"י בירור האמת ההלכתית, הרי שאומנתו היא **ביסודה אחדותית**, כי אין אומנתו אומה אלא בתורותיה. וכשחכמים הם שווים בהבנה ובלימוד, אפשרות המחלוקת ביניהם היא מצומצמת. כפי שכתב הרמב"ם בהקדמתו לפירוש המשנה: "אבל אמרם משרבו תלמידי שמאי והלל שלא שמשו כל צרכן, רבתה מחלוקת בישראל. ענין דבר זה ברור מאד, כי שני אנשים שהם שווים בהבנה ובעיון ובידיעת הכללים שלמדים מהם, לא תהיה ביניהם מחלוקת ואם תהיה, תהיה מועטת. כמו שלא מצאנו מחלוקת בין שמאי והלל אלא בהלכות אחדות..." וגם כשהיו מחלוקות, היה בית הדין הגדול מכריע אותן. וכל עוד הוא היה קיים, "לא היו מרבין מחלוקת בישראל". [מסכת סנהדרין פ"ח:]

כאמור, המגמה בישראל היא אחדות האומה. ולכן במסכת יבמות [י"ד:] שאלו, מדוע תיקנו אנשי כנסת הגדולה שהמגילה תיקרא בפרזים בי"ד באדר, ובמוקפים בט"ו באדר, דבר שאין בו איסור 'לא תתגודדו', ובכ"ז שאלו, כי מכל מקום לכתחילה למה חילקם (את קוראי המגילה) לשני כתות? ועוד היכן מצינו חלוקה בכך, והתורה אמרה, **תורה אחת ומשפט אחד יהיה לכם**, וכל דתקון רבנן, כעין דאורייתא תקון". ... חייבים כל בית ישראל הנקראין בשם יעקב המחזיקים בדת משה רבינו ע"ה, להיות כל עדה וקהל מישראל אגודה אחת, ולא תהיה ביניהם מחלוקת בשום דבר בעולם".

אומנם המתגודדים על המת חותכים את בשרם, בגלל חוסר אמונתם בנצחיות הנשמה, ואף המרבים מחלוקת בישראל חותכים בגוף האומה, בגלל שאינם מאמינים בנצחיות האומה. שמוקנית לנו ע"י נצחיות התורה שהיא מהותנו. והמתגודדים לעבודה זרה פוגעים זה בזה, בגלל אמונתם האלילית ותפישת עולמם האינדיבדואליסטית. ואף המרבים מחלוקת בישראל, פוגעים זה בזה, בגלל חוסר אמונתם בה' אחד, ותפישת עולמם האינדיבדואליסטית. אך המייחדים את ה', להם נתן ה' את מתנת האחדות. שהיא יסוד קיומם ואחדותם לעולמים, על דרך דברי חז"ל, "אתם עשיתוני חטיבה אחת בעולם, ואני אעשה אתכם חטיבה אחת בעולם" שנאמר **"ומי כעמך ישראל גוי אחד בארץ"** [מסכת ברכות ו']. [הרב רצון ערוסי - [המקור](#)]

"לו--עמי שמע לי ישראל בדרך יהלכו. כמעט אויביהם אכניע ועל צריהם אשיב ידי."

מתוך פרק התהלים [פ"א 14-15] שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **חמישי** בשבת

כניסת השבת (ב"ש): 17⁰⁷ (י-ם): 16⁵² (ת"א): 17⁰⁷ (חיפה): 16⁵⁷

צאת השבת (ב"ש): 18⁰⁶ (י-ם): 18⁰⁵ (ת"א): 18⁰⁷ (חיפה): 18⁰⁶

פרשת השבוע: **"כי תשא"** [שמות ל' 12 – ל"ד 35] **בשמחה ובטוב לבב, בתפילה ליום (גשום) ונעים לכל בית ישראל!**
הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל

יום ה', י"ג באדר ראשון תשע"א (17 בפברואר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

מחר ושבת קודש הם שני ימי פורים קטן הנוהגים בחודש אדר ראשון בשנה מעוברת.

"ליהודים היתה אורה ושמחה וששון ויקר!" ☺

"לו--עמי שמע לי ישראל בדרך יהלכו. כמעט אויביהם אכניע ועל צריהם אשיב ידי."

מתוך פרק התהלים [פ"א 14-15] שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום חמישי בשבת

כניסת השבת	(ב"ש): 17 ⁰⁷	(י-ם): 16 ⁵²	(ת"א): 17 ⁰⁷	(חיפה): 16 ⁵⁷
------------	-------------------------	-------------------------	-------------------------	--------------------------

צאת השבת	(ב"ש): 18 ⁰⁶	(י-ם): 18 ⁰⁵	(ת"א): 18 ⁰⁷	(חיפה): 18 ⁰⁶
----------	-------------------------	-------------------------	-------------------------	--------------------------

פרשת השבוע: "כי תשא" [שמות ל' 12 – ל"ד 35] בשמחה ובטוב לבב, בתפילה ליום (גשום ו)נעים לכל בית ישראל!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל